

STICHTING WINGS TO VICTORY

AIRWAR MUSEUM / AIRMEN MEMORIAL ZEELAND

Crash No 659

B-26 Marauder

31-05-1945

Oostburg

31 mei 1945

Op deze dag crashte een B-26 Marauder van 344 BG in de Grote Henricuspolder welke noordelijk van Oostburg is gelegen. Het toestel viel plotseling weg uit een formatie van drie vliegtuigen en stortte vervolgens neer nabij de boerderij van de heer E.Dekker. Het vliegtuig explodeerde tijdens de impact, waarna de wrakstukken volledig uitbrandden. De twee overige toestellen vlogen enige tijd rondom de crash-locatie waarna ze hun missie vervolgden. Medio september 1975 werden de wrakstukken door de Bergingsdienst van de Koninklijke Luchtmacht geborgen.

De gehele bemanning kwam bij dit ongeluk om het leven. Hun volledig verminkte overblijfselen werden in eerste instantie op de gemeentelijke begraafplaats van Knokke ter aarde besteld. Op 16 augustus 1945 werden hun stoffelijke resten overgebracht naar de Amerikaanse militaire begraafplaats te Margraten. Saillant is overigens dat tijdens de berging – 30 jaar later dus – in het staartsegment nog menselijke overblijfselen werden aangetroffen.

Film B0285 – Group History 344 BG (via J.Hey)

The B-26 flew to Blankenberge Gunnery Range in the North Sea for splash gunnery practice. The gunner shot up his own aircraft! Four feet of the right horizontal stabilizer was shot off, a number of holes in the base of the vertical stabilizer and left stabilizer almost shot in two.

Lt.Foxx called he would land on the first available field, made a slight turn to the right at 1.000 feet, straightened out and almost immediately went into a sharp right turn apparently out of control, left stabilizer broke off, the B-26 nosed down, crashed and exploded.

Ooggetuige verslag E.Dekker en M.Dekker-de Jonge.

Op 31 mei stortte een Amerikaans vliegtuig brandend neer op onze boerderij waarbij alle inzittenden - zeven Amerikanen – jammerlijk om het leven kwamen. Martina was met de kinderen naar Oostburg en ikzelf was thuis, gereed om naar buiten te gaan. Ik was al in de gang, hoorde een geweldig geronk en daarna een harde dreun. Ik deed even de voordeur open en zag de vlammen tot vlakbij de woning waarna ik de deur dicht deed en voor het moment binnen bleef. Daarna ging ik naar buiten waarna ik nog enkele vliegtuigen zag, die laag over het erf cirkelden zodat ik even dacht dat ze een plaats zochten om te landen.

De brandende stukken vlogen tot bij de woning. De bladeren van de fruitbomen voor het huis waren verschroeid van de geweldige hitte en de steekvlammen. Het bijenhok, dat ongeveer honderd meter verwijderd was, vloog in brand maar door snel ingrijpen werd de brand geblust en de bijen gespaard. Het houthok had ook vlam gevat maar kon met emmers water eveneens worden geblust. Kippen en kuikens liepen verschroeid over het erf. Voor de inzittenden van het vliegtuig was er geen redden meer aan; ze waren op slag dood! In het begin kon je niet bij het brandende vliegtuig komen vanwege de brandende benzine en de vele mitrailleurkogels, die door de hitte ontploften.

Een lijk – met afgeslagen onderlijf - lag op het erf niet ver van de woning. Met behulp van omwonenden hebben we het in een laken gerold.

Na een poos kwam alles de boerderij op: de brandweer, de waarnemend burgemeester Mijs (aan wie ringen en sieraden werden afgegeven), geestelijken, Canadese legervoertuigen en natuurlijk publiek. Na het blussen door de brandweer werd begonnen met het bergen van de lijken. Het was een vreselijk werk! Die arm en dat been zullen wel bij dat hoofd horen enzovoort. Het is of er geen tijd gelaten werd om het tot je te laten doordringen en vreemd is dan dat vele jaren later pas de reactie kwam.

E.de Reu was op het land van zijn vader aan het schoffelen toen hij drie vliegtuigen zag overgaan. Hij nam eveneens waar hoe één toestel recht naar beneden viel, waarna een

huizenhoge vuurzee met rook ontstond. Zijn zoon Theophiel was met de oude Jan Scheele vlakbij in de Bieren aan het kappen maar hij zag ze niet meer vanwege de rookontwikkeling. Hij liep naar de plaats van het onheil en zag dat het vliegtuig naast het erf was neergestort. Hij heeft nog geholpen het brandende houthok te blussen en de lijken te bergen. In het houthok lag namelijk munitie die werd gebruikt om de kachel en het fornuis aan te maken!

De lijken of, beter gezegd de lichaamsdelen, werden in pakken gebonden en door een legerauto afgevoerd. Een tijd daarna – op een mooie zaterdagmiddag – kwam een gezelschap met een auto op het erf gereden en beduiden mij om mee te gaan naar het vliegtuigwrak. Het waren nabestaanden van de omgekomen vliegers, waaronder enkele dames die stonden te huilen. Ze vroegen veel maar ik kon ze niet verstaan want ze spraken Engels. Jammer! Zo goed als ik kon, heb ik ze duidelijk gemaakt hoe het gegaan was.

Een overblijfsel van glas, metaal, gesmolten en verwrongen aluminium bleef achter. Het lag in het weiland en was gevaarlijk voor de beesten die zich eraan konden verwonden.

Op het gemeentehuis heb ik meerdere malen verzocht om de resten weg te halen. Met toestemming van de gemeente gebeurde dat door Bram de Mullie, een handelaar in lompen en oude metalen. De gemeente heeft hier overigens nog problemen mee gehad want dat had een speciale opruimingsploeg moeten doen. Er werd wat grond over gestort en we hadden er verder weinig last van.

Onze zoon Daan, die het bedrijf voortzette, ging het weiland scheuren en toen begonnen de problemen opnieuw. Iedere keer als het land werd bewerkt kwam er een flinke hoeveelheid oorlogstuig boven zoals resten van het vliegtuig en mitrailleurkogels. Deze werden verzameld tot ze door de Opruimingsdienst werden opgehaald. Uiteindelijk werd besloten het wrak op te graven nadat de oogst van het land was en na de belofte om alles weer ordentelijk te zullen opleveren.

De Bergingsdienst van de Koninklijke Luchtmacht.

De berging stond onder leiding van de Sgt.Maj. Goossens en op 17 september 1975 vertrok de gehele ploeg – ongeveer tien man sterk – naar Zeeuws-Vlaanderen. Daar men buiten het zomerseizoen kwam. Kostte het enige moeite om iedereen onder dak te brengen en moesten de manschappen op verschillende adressen worden onder gebracht.

Met een gehuurde Atlaskraan en een ingehuurde loonwerker (Amedé Dierikx) werd de plaats en ligging van het wrak bepaald en gemarkeerd. Vervolgens werd een sleuf in de grond gegraven van waaruit de werkzaamheden konden aanvangen. Spoedig werden verschillende motorplaatjes aangetroffen waaruit men kon afleiden dat men op het goede spoor zat en kort daarna werd de eerste motor uitgegraven.

Zoals voorzien werden er bij nog dieper graven enkele kleinere stoffelijke resten van bemanningsleden aangetroffen en ook werd een horloge gevonden. Deze zaken werden allemaal overgedragen aan adjudant de Graaf van de Gravendienst. Ook een machinegeweer en een groot aantal patronen werden aangetroffen.

De volgende dag werd de tweede motor geborgen terwijl het verzamelen van munitie en andere onderdelen gestaag doorging. Na deze dagen in modderig terrein te hebben gewerkt – waarbij een gure wind tal van regenbuien had aangevoerd – werden de werkzaamheden op de derde dag afgerond en het land als geruimd en gezuiverd beschouwd.

Een Marauder van 344 BG crasht bij Oostburg.

- B-26 Y-5-???? Van 344 BG/ 495 BS – afkomstig van Florennes/Juzaine (België) stortte om ± 1400 uur op de hierboven beschreven wijze en plaats neer.
 - 1Lt. Harrell L. Foxx + Arlington National cemetery
 - 1Lt. Richard E. Robinson +
 - 2Lt. John J. Dimitre +
 - 2Lt. Dom P. Malchiodi + Connecticut
 - S/Sgt. James J. Dumm Jr. +
 - T/Sgt. John E. Doyle + New York
 - S/Sgt. Robert P. Stout + North Carolina